

DİL ve KONUŞMA GÜÇLÜĞÜ

Dil ve Konuşma Güçlüğü Olan Çocuklar

Konuşmanın akışında, ritminde, tizliğinde, vurgularında, ses birimlerinin çıkarılışında, artikülasyonunda, anlamında bozukluğu bulunan bireydir.

Dil ve konuşma güçlüğü; bireyler arası sözel iletişimde herhangi bir nedenle ve herhangi bir boyutta ortaya çıkan aksaklık ve düzensizliktir.

Nasıl Fark Edilir?

- Sesleri atlarlar ya da düşürürler. Örneğin; “kapı” yerine “apı”
- Kelimenin yanına aynı sesi ya da farklı bir sesi ekleyip çıkarabilirler. Örneğin; “saat” yerine “sahat”
- Kelime içindeki bir sesi farklı bir ses ekleyerek çıkartarak söyleyebilirler. Örneğin; “araba” yerine “ayaba”
- Sesleri uzatabilirler. Örneği; “a-a-a-amca”
- Kelime ve heceleri tekrar edebilirler. Örneğin; “o-ol-maz”
- Konuşurken istenmeyen jest ve mimikleri kullanabilirler.
- Kelimeleri değişik şekilde vurgulayabilirler.
- Konuşmaları kısıtlı ve sözcük dağarcıkları sınırlı olabilir.
- İsteklerini ve duygularını nesnelere vurarak, çarparak gösterebilirler.
- Konuşma sesi gür ya da zayıf çıkabilir.
- Ses tonları farklı olabilir.
- İsteklerini anlatmak yerine jest, mimik ya da başka türlü işaretleri kullanabilirler.
- Konuşma sesi tiz ya da pes çıkabilir.

Anne Babaya Öneriler:

- Anlaşılabilir telaffuz ile konuşulmalıdır.
- Çocuk doğru konuşmadığı zaman ısrarcı olunmamalıdır. Yanıt alınmadığı zaman yorumsuz kalınmalıdır.
- Sabır ve ilgi ile dinlenilmelidir.
- İyi bir model olmak için açık, yavaş, anlaşılabilir konuşulmalıdır.
- Konuşurken beden dilini ifade eden mimikler kullanılmalıdır.
- Oyun oynayarak konuşmaya uygun ortamlar yaratılmalıdır.
- Çocuğun duyabileceği ortamlarda konuşma bozukluğu hakkında bir başkası ile konuşulmamalıdır.
- Dil altı bağı olan çocuklar doktora götürülerek tedavileri yaptırılmalıdır.
- Küçük yaşlardan itibaren resimli kitaplarla çocuk konuşTURULmaya teşvik edilmelidir.
- Anlatırken konuşması kesilmemeli, hatası düzeltilmemeli ve hevesi kırılmamalıdır.
- Çocuk konuşması hakkında eleştirilmemelidir.
- Hatalı konuştuğu zaman konuşmanın düzeltilmesi istenilmemelidir.
- Çocuktan her zaman mükemmel olması beklenmemelidir.
- Erkek çocuklar kız çocuklarından daha geç konuşmaktadır. Erkek çocuklar 3 yaşına kadar konuşmadıysa bir uzmana başvurulmalıdır.
- Küçük yaştaki çocuklara mümkün olduğunca televizyon izletilmemelidir.
- Bebeksi konuşmalar pekiştirilmemelidir.
- Konuşurken onun yerine cümle tamamlanmamalı ya da konuşması kesilmemelidir.
- Konuşmasına ilişkin yaşanan kaygı çocuğa yansıtılmamalıdır.
- Evde farklı şive ve lehçelerle konuşulmamalıdır.